

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРИУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ

Збірник матеріалів

**XXVIII підсумкової науково-практичної
конференції викладачів**

24 лютого 2026

Київ 2026

УДК 061.3(063)

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ НАУКИ ТА ОСВІТИ: Збірник матеріалів XXVIII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ / За заг. ред. Т.В. МАРЕНИ, Київ: МДУ, 2026. с. 353

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет вченою радою Маріупольського державного університету (протокол № 9 від 25 лютого 2026 року)

Редакційна колегія:

Голова Марена Т.В., в.о. ректора МДУ, кандидат економічних наук, доцент;

Члени редколегії Безчотнікова С.В., доктор філологічних наук, професор;
Задорожня-Княгницька Л.В., доктор педагогічних наук, професор;
Демидова Ю.О., проректор з науково-педагогічної роботи та молодіжної політики МДУ, кандидат педагогічних наук, доцент;
Калініна С. П., доктор економічних наук, професор;
Константинова Ю. В., кандидат історичних наук, доцент;
Марена Т.В., кандидат економічних наук, доцент, проректор з науково-педагогічної роботи;
Мельничук І. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Павленко О.Г., доктор філологічних наук, професор;
Пирлік Н. В., кандидат філологічних наук, доцент;
Романцов В.М., доктор історичних наук, професор;
Сабадаш Ю. С., доктор культурології, професор;
Тарасенко Д. Л., доктор економічних наук, професор.

Збірник містить матеріали XXVIII підсумкової науково-практичної конференції викладачів МДУ, яка відбулася 24 лютого 2026 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлені актуальні проблеми розвитку міжнародних відносин та зовнішньої політики, філософії та соціології, історії, економіки та менеджменту, права, екології, кібербезпеки, документознавства, культурології, журналістики, філології, літературознавства, методик викладання, педагогіки та психології.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та здобувачам вищої освіти, а також усім, хто цікавиться сучасними проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за авторський стиль тез, опублікованих у збірнику.

© Маріупольський державний університет, 2026

матеріалів, міжпоколіннєвих ініціатив, програм з ревіталізації румейської мови та залучення надазовськогрецької спільноти.

Таким чином, цифровий архів румейських народних пісень постає не лише як зібрання фольклорних текстів, а як усний архів пам'яті спільноти, інструмент збереження мовної та культурної спадщини та важливий чинник підтримки ідентичності греків Надазов'я в сучасних кризових умовах.

Література

1. Fishman, J. *Reversing Language Shift: Theoretical and Empirical Foundations of Assistance to Threatened Languages*. Clevedon: Multilingual matters LTD, 1991. 431 p.

Olena Pavlenko,
Doctor of Philology, Professor,
Chair of English Philology and Applied Linguistics,
Mariupol State University

PROMPT ENGINEERING AS A RHETORICAL SKILL IN THE CONTEMPORARY EAP CURRICULUM

Within the contemporary landscape of EAP (English for Academic Purposes), the role of the philologist is undergoing a fundamental transformation, shifting from a remedial grammar editor to a strategic facilitator of digital rhetorical skills essential for today's scholarly discourse. For PhD researchers, the challenge of writing in a second language (L2) is often compounded by the rigorous stylistic demands of international peer-reviewed journals. In this context, prompt engineering proves to be a vital rhetorical competence, that positions AI not as a means of bypassing the writing process, but as an analytical partner mediated through Large Language Models (LLMs). In other words, rather than viewing AI as a "shortcut", this paper regards it as a "pedagogical scaffold" designed to help PhD students internalize the structures of academic discourse through reflexive, iterative engagement.

The conceptualization of "scaffolding" in this context refers to the temporary, adjustable support provided to trainees to facilitate the mastery of complex academic assignments. This paper argues that AI operates as a dual-purpose agent: a tutor providing instantaneous feedback on register, tone, and clarity, and a linguistic mediator helping PhD students bridge the gap between multifaceted

scientific concepts and the formal English required for scholarly expression. The effective use of AI in education necessitates a ‘human-in-the-loop’ approach, where the technology serves as a coach that “can provide immediate, personalized feedback, which is otherwise difficult to scale in traditional doctoral supervision” (Mollick & Mollick, 2023, p.5). Consequently, while traditional EAP has focused on sentence-level accuracy, the AI age necessitates a shift toward rhetorical intent (Warschauer & Xu, 2024). From a scholarly perspective, this interaction represents a “new era of knowledge production where linguistic precision is achieved through recursive dialogue with the model” (Warschauer & Xu, 2024, p. 2).

Focusing on the pivotal role of the strategic operationalization of prompts, this study emphasizes the necessity of integrating prompt engineering across diverse academic genres. This approach moves beyond generic AI interactions, teaching PhD students to effectively harness these tools as supplementary cognitive aids. As Tseng and Warschauer (2023) aptly put it, “writing with AI is not a solitary act but a collaborative negotiation of meaning” (p. 8). By framing AI as a rhetorical partner, the curriculum fosters a deeper understanding of how linguistic choices must shift according to specific disciplinary conventions. To operationalize this, it proves to be imperative to illustrate techniques applied to distinct essay genres.

In *argumentative writing*, where the primary pedagogical objective is the development of a robust and defensible thesis, the AI is positioned as a ‘critical interlocutor.’ Students are trained to employ various strategies to cultivate effective prompts that challenge their own perspectives. Notably, by adopting a “Devil’s Advocate” persona – a technique that aligns with the framework suggested by Mollick (2024), the researchers utilize AI to “stress-test their arguments against potential scholarly rebuttals” (Mollick, 2024, p. 112). This iterative process does not merely polish the text; it strengthens the author’s analytical accuracy and prepares the publication for the scrutiny of international peer review. The ‘Skeptical Reviewer’ instructional paradigm may be instantiated through the following prompt: “*I am providing my thesis statement below. Act as a skeptical peer reviewer. Your task is to adopt the persona of a ‘Devil’s Advocate’. Identify logical lacunae, test my primary hypothesis, and propose three formidable counter-arguments that could resonate with any specialist in this field*”.

The *discussion essay* is characterized by a mastery of “hedging” defined by the linguistic markers of uncertainty and caution. In this genre, prompt engineering focuses on achieving objective balance. Students employ LLMs to analyze subjective predisposition in their drafts, prompting the system to suggest modal variations (e.g., “*it appears that*” vs. “*it is certain that*”). This helps trainees achieve the nuanced, objective tone expected in high-level academic debates, transforming the AI into a tool for stylistic perfection. In this case, the AI technique plays the role of “stylistic calibrator”: “*Analyze the attached paragraph for subjective bias. Identify phrases that are too definitive and*

suggest modal variations (e.g., “indicates” vs. “proves”) to align the text with the cautious, balanced tone of a high-impact discussion section”.

In *descriptive and causal writing*, PhD researchers often struggle with lexical constraints, often relying on a restricted set of verbs to describe the complex relationships between interrelated phenomena. Students are instructed to prompt the LLM for a hierarchy of causal verbs that reflect varying degrees of certainty and directionality (e.g., *precipitates, triggers, underpins*). Such linguistic precision achieved through “iterative dialogue with the model” (Warschauer & Xu, 2024, p. 2), is paramount within the Methodology and Results sections (Hyland, 2023), where the researcher must delineate causal mechanisms with unwavering clarity. By prompting the LLM to provide a hierarchy of causal verbs, students can move beyond general descriptions to find terms that precisely calibrate the strength and direction of a relationship, thereby ensuring the methodological rigor is accurately reflected in the academic discourse. A representative prompt for this stage might be: *“Examine the description of the causal relationships in the following excerpt. Replace generic verbs with a more sophisticated hierarchy of causal verbs that precisely reflect the directionality and intensity of the variables (e.g., ‘precipitates’, ‘underpins’, or ‘catalyzes’).”* By engaging in this terminological refinement, scholars ensure that their writing mirrors the intricate causal frameworks of their empirical findings.

In *evaluative judgments*, where the verification phase serves as a cornerstone of the “Human-in-the-Loop” approach, trainees are taught to treat AI-generated suggestions merely as hypotheses to be “corroborated against established academic corpora to ensure disciplinary authenticity” (Tseng & Warschauer, 2023, p. 10). This critical post-editing module provides students with the opportunity to assess whether the AI output preserves their unique “scholarly persona”. Without such critical intervention, academic text is liable to succumb to stylistic homogenization, ultimately lacking in authentic intellectual depth. To operationalize this level of scrutiny, students may employ a prompt designed for contextual transposition, such as: *“The following text recounts a specific challenge encountered during data collection. I require you to reconfigure this narrative into a professional research limitations section, turning the discourse from subjective experience toward methodological rigor and formal academic detachment.”*

Furthermore, students must maintain a heightened awareness of ethical integrity and professional accountability. Our framework prioritizes transparency over prohibition. In the current AI-integrated landscape, the instructors and research advisers must guide students toward a model of ‘ethical co-intelligence’. This includes formal AI disclosure statements whereby students document the specific use of LLMs for structural or linguistic refinement and the principle of authorship stewardship, ensuring the PhD candidate remains the sole guarantor of data accuracy and the overall integrity of the research.

Ultimately, prompt engineering is not merely a technical skill; it is a cognitive bridge between the researcher's internal thought process and the global academic community. By integrating AI into the EAP curriculum as a rhetorical partner, we empower PhD students to write with enhanced academic precision, logic, and confidence. The instructor's role is thus refocused: we are no longer merely correcting errors, but teaching a new generation of scholars how to mediate their intellect through the most sophisticated linguistic tools of the 21st century.

References

1. Hyland, K. (2023). *Academic Discourse and the Challenge of AI*. London: Routledge.
2. Mollick, E. R., & Mollick, L. (2023). *Assigning AI: Seven approaches for students, with prompts*. Social Science Research Network. <https://doi.org/10.2139/ssrn.4475995>
3. Mollick, E. (2024) *Co-intelligence: Living and working with AI*. London: Portfolio Penguin.
4. Tseng, W., & Warschauer, M. (2023). AI-writing tools in education: if you can't beat them, join them. *Journal of China Computer-Assisted Language Learning*, 3(2), 7–12. <https://doi.org/10.1515/jccall-2023-0008>
5. Warschauer, M., & Xu, Y. (2024). Generative AI for language learning: Entering a new era. *Language Learning & Technology*, 28(2), 1–4. <https://hdl.handle.net/10125/73569>

Педченко Олена,
кандидат філологічних наук,
доцент кафедри англійської філології та прикладних студій
Маріупольський державний університет

ФІЛОСОФСЬКИЙ ТЕКСТ У ПЕРЕКЛАДАЦЬКІЙ ОСВІТІ: МІЖ ІНТЕРПРЕТАЦІЄЮ ТА ПРАКТИКОЮ

У сучасній перекладацькій освіті філософський текст постає як особливий об'єкт навчання, що поєднує складну концептуальну структуру, метафоричну насиченість і високий рівень етичної рефлексії. Робота з такими текстами вимагає від перекладача не лише мовної компетентності, а й здатності до глибокої інтерпретації, критичного мислення та усвідомленого стилістичного вибору. Саме в цьому перетині інтерпретації й практики було реалізовано перекладацький проєкт філософського есе Кшиштофа Чижевського «Практикуючи утопію», здійснений студентами і викладачами Маріупольського державного